

Rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28.03.1962, sp. zn. 4 To 89/62, ECLI:CZ:KSUL:1962:4.TO.89.1962.1

Číslo: 29/1962

Právní věta: Převzetí věcí odcizených ke škodě majetku v socialistickém vlastnictví do prodeje není již trestné podle § 245 odst. 1 písm. c) tr. zák. z r. 1950 trestem odnětí svobody do 5 let, nýbrž jako podílnictví ke škodě majetku v socialistickém vlastnictví podle § 134 odst. 1 písm. a) tr. zák., které je pro obžalovaného příznivější (§ 16 odst. 1 tr. zák.), neboť horní hranice trestu odnětí svobody činí tři léta. I návrh prokurátora na náhradu škody poškozenému musí být učiněn v době a způsobem uvedeným v § 43 odst. 2 tr. ř.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 28.03.1962

Spisová značka: 4 To 89/62

Číslo rozhodnutí: 29

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Adhezní řízení, Krádež, Náhrada škody, Obchod, Podílnictví, Působnost trestních předpisů, Řádný život pracujícího člověka, Rozkrádání majetku v socialistickém řízení, Ukládání trestu

Předpisy: 140/1961 Sb. § 134 odst. 1 písm. a) a 141/1961 Sb. § 43 odst. 2 § 43 odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 29/1962 sb. rozh.

Převzetí věcí odcizených ke škodě majetku v socialistickém vlastnictví do prodeje není již trestné podle § 245 odst. 1 písm. c) tr. zák. z r. 1950 trestem odnětí svobody do 5 let, nýbrž jako podílnictví ke škodě majetku v socialistickém vlastnictví podle § 134 odst. 1 písm. a) tr. zák., které je pro obžalovaného příznivější (§ 16 odst. 1 tr. zák.), neboť horní hranice trestu odnětí svobody činí tři léta.

I návrh prokurátora na náhradu škody poškozenému musí být učiněn v době a způsobem uvedeným v § 43 odst. 2 tr. ř.

(Rozhodnutí krajského soudu v Ústí n. Labem z 28. března 1962 – 4 To 89/62)

Rozsudkem okresního soudu v Liberci z 5. března 1962 byli mimo jiné obžalovaní H. a K. odsouzeni

za trestné činy rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 245 odst. 1 písm. b), c) odst. 2 písm. a) tr. zák., kterých se dopustili tím, že H. a K. od r. 1957 do října 1961 jako hmotně odpovědní pracovníci Kovožavodů a Montážních závodů v úmyslu opatřit si alespoň zčásti zdroj příjmů, soustavně odcizovali z majetku podniků elektrotechnický materiál, který směňovali za jiné zboží pro vlastní potřebu, nebo si ho nechávali, nebo jiným rozdávali, zkracovali tržby za práce provedené podnikem a obohacovali se předkládáním fingovaných paragonů a tak způsobili uvedeným podnikům společně škodu nejméně 7336,- Kčs a kromě toho H. sám ve výši 10 285,- Kčs a K. ve výši 3600,- Kčs.

Obžalovaný B. byl odsouzen pro trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 245 odst. 1 písm. b), c) tr. zák. za to, že od r. 1958 do října 1961 jako vedoucí prodejny podniku Potřeby pro domácnost v Liberci převzal postupně do prodeje od H. a K. a jiných osob různý elektroinstalační materiál v hodnotě nejméně 11 087,- Kčs, na zkušebně elektronek v Praze n. p. Tesla vylákal 870,- Kčs předkládáním použitých zářivek k výměně a na podniku Potřeby pro domácnost předkládáním fingovaných paragonů částku 1130,- Kčs.

Za to uložil soud všem obžalovaným tresty odnětí svobody a vedlejší tresty peněžité a zákaz činnosti.

U obžalovaných H. a K. vyslovil soud povinnosti náhrady škody poškozeným podnikům.

Proti tomuto rozsudku podal odvolání okresní prokurátor do trestů uložených všem obžalovaným a ohledně B. navrhl, aby soud rozhodl též o náhradě škody.

Krajský soud v Ústí nad Labem napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr. ř. ohledně všech obžalovaných zrušil a shora uvedené jednání posoudil u obžalovaných H. a K. jako trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. b), c) odst. 2 písm. b) tr. zák., u obžalovaného B. jako trestný čin podílnictví ke škodě majetku v socialistickém vlastnictví podle § 134 odst. 1 písm. a) tr. zák. a trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. c) tr. zák. a odsoudil je k trestům odnětím svobody.

Podle § 53 odst. 2 tr. zák. uložil peněžité tresty od 1000,- Kčs do 5000,- Kčs.

Podle § 49 odst. 1 tr. zák. vyslovil u všech obžalovaných zákaz činnosti ve hmotně odpovědné funkci v socialistickém sektoru na dobu 3 roků.

Poškozené Kovožavody Frýdlant v Čechách, podnik ONV Liberec podle § 229 odst. 1 tr. ř. odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Z odůvodnění:

Krajský soud přezkoumal napadený rozsudek a řízení, které mu přecházelo v celém rozsahu a došel k závěru, že skutkový děj byl prvním soudem v podstatě správně zjištěn. Skutkový stav byl až na některé nepřesnosti, o kterých bude dále řeč, zjištěn na podkladě doznání obžalovaných, jejich vzájemných výpovědí a ostatních provedených důkazů. Z podnětu odvolání bylo však třeba napravit některé nepřesnosti a uvážit znovu právní kvalifikaci skutků obžalovaných.

Škodu, způsobenou obžalovanými, považuje odvolací soud za prokázanou ve stejném rozsahu jako okresní soud.

Se zřetelem na účinnost nového trestního zákona bylo nutno přezkoumat právní kvalifikaci skutků obžalovaných. Prvý soud uložil všem obžalovaným peněžité tresty, používaje při tom zákona platného v době spáchaných činů, neuložil však vzhledem k § 16 odst. 2 tr. zák. náhradní, ačkoliv to zákon tehdy platný nařizoval. Náhradní trest odnětí svobody nelze v žádném případě podle zákona nyní platného za trest peněžitý uložit. Skutky obžalovaných bylo nutno však nutno překvalifikovat podle

trestního zákona nyní platného. U B. k tomu přistupuje to, že převzetí kradených věcí do prodeje není již trestné podle § 245 tr. zák. z r. 1950, nýbrž podle § 134 odst. 1 písm. a) tr. zák.

V důsledku změny výroku o vině bylo nutno znova vyměřit trest. Krajský soud přitom vycházel ze stejných hledisek jako okresní soud a uložil proto přiměřené tresty na svobodě z tresty peněžité. Odvolání prokurátora nepovažuje za důvodné, pokud se domáhá trestů vyšších. Je nutno uvážit, že obžalovaní, s výjimkou H., nebyli dosud trestáni a trest, který byl uložen H. v roce 1952, se týkal činu nedbalostního. Všichni obžalovaní vedli před činem řádný život, mají dobrou pověst v bydlišti. Ke své trestné činnosti se všichni doznali. To svědčí o tom, že ke své trestné činnosti zaujali správný postoj a že tedy jsou schopni nápravy i při trestech, které jim byly prvním soudem vyměřeny. Všichni obžalovaní jsou pracující občané. Trest uložený H. na samé dolní hranici trestní sazby je tedy přiměřený a kratší trest uložený K. s použitím § 40 tr. zák. se zřetelem na menší způsobenou škodu a na to, že jde o jeho první poklesek, je k nápravě rovněž postačující.

Uložené tresty peněžité sice neodčerpávají u obžalovaných celý získaný prospěch, ovšem je nutno uvážit, že bude nutno počítat s náhradou způsobené škody, a proto odvolací soud též s ohledem na zásadu uvedenou v § 343 odst. 2 tr. ř. nepovažoval za nutné ukládat tresty vyšší.

Odvolací soud však souhlasí s odvoláním prokurátora, že je na místě vyslovit jako další trest zákazu činnosti. Všichni obžalovaní se dopustil svých činů v odpovědných funkcích, ukázali se nehodnými zastávat takové funkce a je v obecném zájmu, aby z odpovědných funkcí byly odstraněny osoby, které jich zneužívají.

Krajský soud nevyhověl v případě návrhu prokurátora, aby rozhodl o náhradě škody v případě B. Poškozené podniky návrh ve smyslu § 43 odst. 2 tr. ř. neučinily a neučinil jej ani prokurátor v době v tomto ustanovení uvedené, to jest nejpozději před zahájením dokazování v hlavním líčení. Tento návrh může sice učinit prokurátor podle § 43 odst. 3 tr. ř., ovšem i jeho návrh musí být učiněn v době a způsobem uvedeným v § 43 odst. 2 tr. ř. Tak se nestalo, neboť podle zápisu o hlavním líčení teprve v závěrečných řečech navrhoval prokurátor rozhodnutí o náhradě škody, aniž je v zápisu uvedeno, z jakých důvodů, v jaké výši a ve prospěch kterého poškozeného se návrh činí. Poškozené Kovožávody Frýdlant, podnik ONV, bylo nutno odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních, protože sice návrh učinily písemně, avšak výše škody není dostatečně prokázána.